

L'ogre i el xiquet

Hi havia una vegada un ogre que era molt roí, menyspreable i entremaliat.

Un dia Emili, un xiquet del poble, s'havia acostat al seu hort i l'ogre, enfadat perquè no volia que tocara les seues verdures, l'havia pegat un colp.

Com que el gegant es va sentir molt malament per com va tractar al xiquet, va decidir comprar-li un cotxe de joguet i donar-li una carlota del seu hort.

Els dos es van fer molt amics.

El nostre protagonista s'havia fet molt bo i a la família d'Emili li va regalar pomes, taronges, plàtans i carlotes per a que el xiquet es fera molt gran i

fort i arribarà a fer-se tot un home.

Aquest personatge era part de la família, ja no estava tan sol i havia fet molts amics per tot el poble. Era molt, molt feliç! No volia que res canviara.

Ell i Emili volien anar al parc i estar tots dos junts jugant hores i hores al “pilleta-pilleta” i al “amagatall” que era el que més els agradava. Però com que era hivern, van fer el ninot de neu més gran i meravellós que poguera imaginar ningú. Aquest joc va acabar amb una guerra de boles de neu, encara que la cloenda va ser amistosa.

Va guanyar Emili... aquesta vegada.

Els pares del jove es van anar de viatge a Austràlia, per veure la Gran Barrera de Coral, els cangurs al safari i totes les coses que volien albirar d'aquell continent. L'homenot es va oferir per a cuidar al xiquet mentre ells estaven fora i els pares li van dir que no, perquè ja s'havien oferit els iaïos.

Així que va anar tots els dies al poble per a jugar amb Emili i per veure que tot anava bé.

Des d'aquells dies van ser inseparables.

Alberto Blanquer

3r. Primària